

Fyrstur við tí seinasta 5 ferðir um vikuna

Ja!

Sjálvandi vil eg halda Sosialin, fyri einans 400,- kr. ársfjóðringin og sparið 380,- í mun til leysasøluprísín.

Undirritaði tekna seg sum haldara av Sosialinum, og fáí blaðið 5 ferðir um vikuna.

Navn: _____

Bústaður: _____

Postnr.: _____

Bygd/býur: _____

Telefon nr: _____

Undirskrift: _____

Ókeypís
Verður sent
ópostað
Sosialurin
rindar
postgjaldið

64

Sosialurin
Postsmoga 76
110 Tórshavn

VIÐMERKING

Samstarv við Fólkaflokkinn - ikki við Óla Breckmann

Høgni Mohr

Í Fólkaflokkinum eru fólki, sum vilja nakað politiskt. Sum vilja hava felags loysnir heldur enn slítandi klandur. Men Óli Breckmann letst ikki um vón, og roynir enn sum áður at leggja í oyði góðar felags ætlanir

Tað er nógv, sum bendir á, at Óli Breckmann ikki hevur hug at viðganga, at hann er avdúkaður. Tí haldi eg tað vera ein skitin skylda at varpa ljós á hendan politikaran, nú hann er farin at endurtaka sítt valstríð, ið mangan áður hevur verið honum so sera lønandi.

Lat tað verða sagt bein-anvegin, at eg unni Óla Breckmann øll tey mongu, mongu árin, hann hevur sitið á Fólkatíngi. Tað er í lagi, Óli. Hav tú hasi seytjan árin í friði og náðum. Men nú er tín tíð á danatingi farin at troytta fólki. Tí tú hevur líkasum so lítið at bjóða okkum longur. Tað er bara tað sama slíma orðabraskið um sosialismu, sum vit hava hoyrt tug og tanlað. Men her er einki bit í hjá tær longur, Óli. Tú hevur onga gularót til tínar veljarar, men stendur enn sum áður og keðir fólki við at sveiggja við tínum hvíta skolti til tess at ræða tey í tína gomlu rætt.

Óli Breckmann roynir í hesum døgum av øllum alvi at seta kílur í tjóðskapar-samstarvið. Vil hava mislag millum Tjóðveldisflokkinn og Fólkaflokkinn. Og í hesum heldur ófantaligu royndum roynir hann at draga allan Fólkaflokkinn við sær. Hvør skal siga; tað sum eg sigi, tað meinar Fólkaflokkurin.

Men tað er helst ógviliga umráðandi, at tjóðskaparliga sinnaði veljarin ikki letur seg taka av fótum av hesum atburði hjá Óla. Tjóðskaparligi spurningurin eigur nevniliga at verða loystur í felag millum høgra og vinstra í føroyskum politikki. Einans á hendan hátt fæst ein breidd

fastur fúsar, tá ið eitt brúkiligt uppskot skal leggjast fyri ting og pussast til?

Jú, spurningarnir eru mangir í langa kjalarvørrinum á Óla Breckmann. Men svarið er eittans og einfalt. Óli Breckmann hevur prógvað, at hann bart út sagt er politiskt livsørrur. Túsundtals lógaruppskot eru farin um tingborðið síðani Óli kom á ting, men hvussu nógv teirra er Óli veruligi pápi at? Ongum!

Óli Breckmann hevur annars eisini aðrar politikarar gávar. Hann dugir at fara til markið. At tanger eksplósiónina. Hann ósir alt upp í varg, og beint áðrenn fólki bresta saman á politiska vígvøllinum, so tekur hann seg aftur. Ein politiskur geriljaherðmaður kundi tú sagt uttan at skotið ov langt við síðuna av.

Eftir at hann hevur loypt øði í fylgið, so hoyrist ikki eitt kis til mannin. Ikki fyrr enn hann veit, at nú er friður aftur fallin á fólki. Síðani kemur hann aftur sum eitt óvænta ódnarveður. Aftur og fram, aftur og fram alla tíð. Og halda tit, at tað er fyri at skapa nakað, at hann dagar undan aftur í heilum? Fyri at fáa politiskar loysnir á borðið? Fyri at tala fyri einari politiskari hugsjón? Ella kanska til tess at sýna nýtiligar politiskar dygdir og handlag? Nei, tað er bara fyri at spæla fana. Fyri at kleima skeiv og ljót hugtøk upp á sínar sokallaðu móttøðumenn.

Á henda hátt ætlar hann at ræða fólki til stuðla sær. Hann skapar eina ímynd av sær, sum manninum, ið kann bjarga teimum høgri sinnaðu undan teimum »hinumegin«, sum hann sjálvur hevur skilgreinað sum »rabiatar buldrarar«. Men í roynd og veru er tað Óli Breckmann, sum er hin størsti buldribassin. Tað sæst aftur nú, hann er farin at ræðast fyri at hann kanska ikki verður valdur aftur (tað verður hann helst kortini).

Í royndunum at brúka

gomul vápn, sum t.d. spjæðing, illgitingar og ósannindi um sínar samstarvsfelagar hevur Óli vónandi fingið ein stóran trupulleika. Tann trupulleikin er, at tjóðveldisfólk og fólka-floksfólk fegin vilja samstarva. Og hetta samstarv eitur fullveldi. Óli, hoyrdu tú: Fullveldi. Og eg kann gott siga tað einfærð afturat, Óli: Fullveldi. Vit samstarva um at fáa tað, sum flestu onnur lond tora at hava, Óli: Fullveldi.

Nú roynir Óli Breckmann í fullum álvara at draga sínar gomlu rustaðu kánónir fram aftur. Men tað er látuligt, tí tíðirnar eru tíbetur broyttar. Tey meira vinstrasinnaðu ræðast nevniliga ikki Fólkaflokkinn, eins og í áttatiárunum, tá ið politiski leikpallurin í Føroyum hvørt kvöld sýndi spennandi krígg millum Stavnemannin og sosialismuna. Tað var tann tíðin, tá ið Óli slapp at seta dagskránnu.

Men tíverri, Óli. Fólk eru vordin meira pragmatisk. Tey vilja hava loysnir. Loysnir, sum eru bygdar á samstarv í hesum lítila landi. Men tú? Tú vilt ikki hava samstarv í hesum lítila landi. Tú vilt enn sum áður bara hava stórt klandur og ræðslu. So lægdi tað kann tykjast, so vilt tú ræða fólki til at velja teg(!). Tað er so hinvegin ótrúligt, at fólk ikki langt síðani hava avdúkað tít politiska persón: Tú hevur jú ikki skapað nakað, Óli, og tí ert tú ikki til politiskt. Tít politiski eksistensur er sjálmótsigandi, tí hann er grundaður á undirgang.

Annars skal eg avdúka fyri tær, Óli, at eg persónliga væntaði mær annað. Tá ið sitandi samgonga varð skipað, vórðu fólk illgrunasom. Sera illgrunasom. Orsøkin var, at tey væntaðu, at søgan sum Stavnemannin fór at endurtaka seg. At Óli Breckmann fór at oyðileggja vóngevandi samstarvið.

Men eg segði, nei. Eg væntaði, at Óli Breckmann var vórðin troyttur av at

spæla fana. At nú, hann var komin upp í árin, politiskt, so fór hann at nýta sína tíð at reisa sær ein virðiligan varða. At stremba eftir at fáa seg stoyptan í bronsu, at kalla. Soleiðis at komandi ung ættarlið kundu spáka framvið standmynd hansara og peika meðan tey søgdu: Hatta er hann sjálvur sum gjørdi tað ella tað fyri Føroyar og føroyingar!

Men Óli Breckmann er langt frá bronsuni í hesum døgum. Hann hevur eftir øllum at døma spælt seg fastan í leiklutin sum hin niðurbrótandi øsarin. Hann dugur ikki annað. Sjálv men sum Yassir Arafat og Yitzak Rabin, ið høvdu eina veruliga orsøk til at berjast, tóku annað skinn um bak, tá ið politiska kvöldið fall á teir. Teir funnu út av, at tað loysir seg best at samstarva, tá ið trupulleikar skulu verða loystir. Men Óli Breckmann stendur framvegis og fiktir við ørmunum út í tóman heim. Hóast bæði tíðin og hansara hentu móttøðufólk eru farin undan honum, heldur hann fram at birta upp undir gomul stríðsmál.

Tað, sum er mest hugtýngjandi, er, at Óli Breckmann í hesum royndum tekur ein heilan vælmeindandi flokk til gísla. Fólkaflokkinn. Tað er størsti missurin fyri náttúrligu fullveldisætlanina. Og nú ætlar Óli Breckmann, at tjóðveldisveljarar skulu øsa seg upp móti Fólkaflokkinum.

Men, skal eg siga tykkum, tjóðveldisveljarar: Tað skulu tit bara als ikki gera. Ikki lata Ólasa av-oldaðu ætlan rigga. Fallið ikki í hasa skotgrøvina. Latið Óla liggja einsamallan í sínum eftirgjörda fólkafloksbúna og skjóta síni klandursskot til fánytis. Hann vil hava tykkum at halda, at hann umboðar allan Fólkaflokkinn, og síðani vil hann hava tykkum at ræðast allan Fólkaflokkinn. Og tá ið tit eru farin at ræðast allan Fólkaflokkinn, so skulu tit skjóta aftur. Og

sostatt hevur Óli fingið sín vilja, tí tá fer allur Fólkaflokkurin at ræðast tykkum. Men hetta er bara tann reina ruín fyri hugsandi fólki. Minnist tú til, at framferðin hjá Óla Breckmann er bara lóti, sum hava til endamáls at endurbjarga einum manni ein politiskan sess. Einum manni, sum einki skapar, men bara birtir upp undir politiskan samanbrest og brýtur niður góðar felags politiskar ætlanir.

Og tað er beinleiðis grátligt at síggja og hoyra mannin í hesum døgum. Í sínum ovirsinni roynir hann at draga Ísrael og PLO upp í fólkatingsvalið í Føroyum. Millum annað á hendan hátt dyrgir Óli Breckmann sum svakur eftir átrúnaðarligum valkrossum í føroyskum samkomum. Hetta er ein ósmakklig krossferð, Óli, og ein vanvirðing av trúgvandi fólki. Tí tú átti at vita, at fólk kunnu stuðla Ísrael og/ella trúgva á hin Alvalda uttan at tey neyðturviliga noyðast at atkvøða fyri Óla Breckmann.

Annars er tað týðningarmikla at siga, at Fólkaflokkurin annars er á tremur við fólki, sum vilja nakað politiskt. Sum vilja hava felags loysnir heldur enn slítandi klandur. Bert spell, at størsti atkvøðuslúkurin hjá flokkinum, Óli Breckmann, als ikki telist teirra millum.

At enda fari eg at geva oddagreinaskrivaranum í Sosialinum leygardagin so púra rætt, tá ið hann tekur saman um við hesum orðum:

»Her síggja vit, hvussu skitin politikkur er«.

Og eg fari at skoyta upp í, at ein av orsökunum til hetta skiftferið er, at úttæntir politikarar sum Óli Breckmann ferð eftir ferð koma tvassandi inn á politiska pallin í sínum moldutu stílvum, jonglera eina løtu við framtíð Føroya, og at enda bara vanvirða arbeiði hjá teimum, sum royna at halda ein ávisan standard.

FÓLKATINGSVALIÐ

- LESIÐ VALGREINAR ÓKEYPIS Á INTERNET-SOSIALINUM

www.sosialurin fo